

## برخی از اقسام «اسم» در گویش لای زنگانی

واژگان کلیدی  
\* گویش لای زنگانی  
\* اسم  
\* اقسام اسم

حسن رنجبر \* abrak32@yahoo.com

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

### چکیده:

لای زنگان روستایی نیمه سردسیری و کوهستانی در شهر باستانی داراب، واقع در استان فارس است. پژوهش پیش رو به برخی از اقسام «اسم» در گویش لای زنگانی اختصاص یافته است. مطالب اولیه این پژوهش به صورت میدانی گردآوری شده و سپس به صورت کتابخانه‌ای تجزیه و تحلیل شده است. روش پژوهش نیز تحلیل محتوا با رویکرد تحلیلی-توصیفی بوده است. در این پژوهش اسم را از نظر ساختمان و معنا به مواردی چون اسم معرفه و نکره، اسم ساده، مشتق، مرکب و مشتق مرکب، اسم آلت، اسم مصدر، اسم مصغر، اسم اشاره، اسم جمع، اسم مبهم، اسم صوت و آوا و اتباع تقسیم کرده‌ایم. بسیاری از ویژگی‌های «اسم» در این گویش با فارسی رسمی متفاوت است. برای مثال: ۱- از جمله راه‌های معرفه سازی می‌توان به آوردن *u* در پایان اسم و نیز آوردن *o* در پایان موصوف صفت‌های اشاره «این، آن و...» اشاره کرد. ۲- یکی از نشانه‌های «اسم مصدر» در این گویش پسوند «یشت» است که امروزه در فارسی رسمی منسوخ شده است. ۳- نشانه جمع در این گویش «آ» (=ها) است. شیوه جمع بستن در این گویش با توجه به واژه‌های پایانی، بسیار متفاوت و متنوع است. ۴- اسم مصغر در این گویش به شیوه‌های گونه‌گونی ساخته می‌شود. برای مثال: با آوردن پسوندهای «ک ak» و «چه ča» یا آوردن یکی از واژه‌های «کله kola»، «کله kala» یا «بله bala» پیش از اسم.